

NÁVES

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU VEJPRNICE

4 / 2014 - srpen / září

8. ročník

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané, prázdniny k nemalé radosti dětí utekly jako voda. Obecní úřad přichází s informačním zpravodajem

Náves a věřím, že i v tomto čase mohou být pro Vás informace o dění v obci zajímavé a důležité.

Přestože léto bývá časem odpočinku a dovolených, neznamená to, že se nic nepřipravuje či neodehrává, jak je patrné i z následujících článků.

Zároveň bych Vás rád pozval na veřejné jednání zastupitelstva obce, které proběhne 2. září od 17,00 hodin v sále restaurace Formanka, ale především Vám přeji klidné dny končícího léta.

Váš starosta Pavel Karpíšek

1. ZÁŘÍ ZAČÍNÁ ŠKOLA

Zahájení školního roku proběhne 1. září tradičně před budovou ZŠ, a to od 08,00 hodin. Středisko údržby služeb obce realizovalo podél sportoviště nad školou (Hornická ulice) zatrubnění příkopu a terénní úpravu pro možnost průchodu chodců. „Chtěli jsme tím na této zúžené vozovce zvýšit bezpečnost dětí přicházejících do školy z této části obce, ale také občanů směřujících třeba na místní hřbitov“ upozorňuje starosta Karpíšek. Dle jeho informace definitivní úprava chodníku by měla být realizována jako součást projektu úpravy okolí školy, a to včetně dalších chodníků, ale také parkovacích stání.

OÚ

DALŠÍ MODERNIZACE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Na jaře letošního roku byl dokončen projekt zateplení objektů v areálu ZŠ a MŠ. Realizaci zateplení dochází ke značné úspoře nákladů na vytápění. Dalším krokem je přizpůsobení kotelny, regulace otopného systému takto izolovaným budovám.

„Z tohoto důvodu jsme se pokusili připravit projekt do programu EFEKT Ministerstva průmyslu a obchodu ČR a jsem velmi rád, že jsme byli úspěšní a získali jeden milion Kč na rekonstrukci otopné soustavy a zdroje tepla v budově ZŠ a MŠ“ komentuje starosta další aktivitu obce.

Vlastní realizace projektu by měla proběhnout v několika etapách, tak

aby nebyl narušen provoz a výuka v ZŠ. V současné době také rada obce vypsalá soutěž na nástavbu školy. Nástavbou školy bychom do budoucna získali další prostory na zabezpečení kapacity, ale především možnosti stálého zkvalitňování výuky, např. odbornými učebnami. Soutěž byla vypsána jako jedna z podmínek možnosti žádat o dotaci. „V žádném případě nebudeme uzavírat smlouvu, pokud bychom dotaci nezískali“, vysvětluje starosta. „Na druhé straně, chceme-li o něco žádat, musíme se podmínkami dotačního programu řídit“.

OÚ

ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO PŘED DOKONČENÍM

V minulém vydání Návsí jsme Vás informovali o připravovaném projektu na zateplení víceúčelového objektu čp. 21 - zdravotního střediska. Po ukončení výběrového řízení začala vlastní realizace s předpokládaným dokončením na přelomu měsíce září a října.

„Chtěl bych poděkovat za vstřícnost našim lékařkám při koor-

dinaci výměny oken“, informuje starosta o probíhající stavbě. Zároveň připomíná, že vstupní část objektu bude vytvořena podle návrhu žáků končící 9. třídy ZŠ.

„Jsem potěšen za řadu Vašich námětů k barevnému řešení stavby především žáků naší ZŠ. Některé varianty byly skutečně odvážné“, uzavírá starosta.

OÚ

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVNÍ OBSLUŽNOSTI

V roce 2012 stálo vedení obce před rozhodnutím, zda přistoupit na téměř ultimativní návrh zvýšení jízdného o téměř 100% na lince MHD č. 55, zrušení linky či hledání nového dopravce.

Tehdy bylo rozhodnuto o novém dopravci s tím, že byl zachován rozsah dopravy a bylo nastaveno přijatelné jízdné pro cestující. V průběhu více než dvouletého období obec Vejprnice společně s Tlučnou připravila vypsání veřejné zakázky na zajištění dopravní obslužnosti na následující období.

Linka č. 55 je od letošního roku součástí systému integrované dopravy Plzeňska (IDP). „Využili jsme zkušeností již 17tiletého provozu linky č. 55, ale také spolupráce se společností POVED, tedy krajského organizátora veřejné dopravy“, upozorňuje starosta Karpíšek. Soutěž je koncipována stejně jako soutěže vypisované Plzeňským krajem, tzn., s garancí zajištění na dalších 10 let. „Tato zakázka musela být vypsána v souladu s českým, ale též

evropským právním řádem. Z tohoto důvodu byla již před rokem zveřejněna v evropském věstníku a smlouva by měla být uzavřena od 1. ledna 2015, tedy schválena již novým zastupitelstvem obce. Z podmínek soutěže je patrné, že snahou současného vedení obce je zachování linky č. 55 a další její zkvalitňování“, uzavírá Karpíšek. OÚ

The Elektro

+420 602 100 494 kotab@volny.cz

**Jedete na dovolenou?
Bude Váš domov nehlídán?**

Pronájem elektronického zabezpečení objektu:
instalace bez vrtání - ústředna, GSM komunikátor, PIR,
Magnetické čidlo na dveře / okna, vnitřní siréna.

**Možnost pronájmu od jednoho dne:
CENA JIŽ OD 139,- Kč za den**

OBNOVENÉ POLNÍ CESTY

Po letošních žních a dohodě se zemědělskou společností jsme rozhodli obnovit některé původní polní cesty. V letošním roce se jedná o pole v lokalitách V Mezích a U Křimic. Jde o cesty, které jsou již majetkoprávně dořešeny a budou vedeny v původních trasách tak, jak byly evidovány v Pozemkové knize.

Postupně bychom je chtěli upravit, tak aby mohly být využívány chodci a cyklisty. Do budoucna bychom chtěli pokračovat i v jiných částech obce a budeme chtít znát Váš názor, které upřednostnit.

Před vlastní realizací je vždy nezbytné vyřešení vlastnických vztahů a samozřejmě dohoda se zemědělci. „O jednotlivých záměrech Vás budeme průběžně informovat“, slíbil starosta obce. OÚ

KOMUNÁLNÍ VOLBY!!

V roce 2014 končí čtyřleté volební období pro zastupitele měst a obcí. Z tohoto důvodu proběhnou komunální volby, ty letošní konkrétně v pátek 10. a v sobotu 11. října. Zastupitelstvo obce Vejprnice na svém červnovém zasedání rozhodlo, že příští zastupitelstvo bude mít nově 19 členů místo stávajících 15ti, a to z důvodu většího počtu obyvatel, ale také vyššího zájmu o aktivní zapojení se do práce zastupitelstva. Zvýšení počtu zastupitelů nebude mít vliv na zvýšených nákladech obecního rozpočtu.

V těchto volbách budeme opět volit ve třech volebních okrscích, tak jako ve volbách do Evropského parlamentu. V letošních volbách se ve Vejprnicích, dle informací registračního úřadu, bude o Vaši přízeň ucházet celkem 8 volebních subjektů. OÚ

KDO JE SKAUT ČI JUNÁK?

To snad vědí kluci už odmala. Letos si totiž připomínáme 100 let od jeho vzniku. Kolem roku 1911 vznikají v našem kraji při gymnasiích oddíly vedené učiteli, kteří měli vztah k rozšiřujícím se sportovním aktivitám. V roce 1914 založil Baden-Powell v Anglii brannou skautskou organizaci, jejíž myšlenky (brannost a pobyt v přírodě – táboření) převzal a v českých zemích začal šířit A. B. Svojsík, první oficiální vůdce skautů v Čechách.

Se vznikem ČR nastal po roce 1918 mohutný rozvoj skautských oddílů. Z blízkého okolí se mluví o Líních, Zbůchu, ve 30. letech se přidávají mj. Chrást, Tlučná, Přeštice. Pro nás vejprnické je podstatné, že vznikem místní DTJ byl i u nás založen oddíl skautingu. S druhou světovou válkou přichází období převratných změn a nenapravitelných škod pro tento spolek. V říjnu 1940 je skauting zakázán, aby se bezprostředně po válce začal opět rozvíjet. Počátkem roku 1951 je opět umlčen. Vzkřísit se jej podařilo až na jaře 1968. Myšlenky skautingu se staly brzy poté terčem nového vedení KSČ a v roce 1970 byli skauti opět zapovězeni. Jejich majetek připadl Pionýru bez náhrady. Proč však organizace ve Vejprnicích skončila, není známo.

Se změnami po roce 1989 dochází i k opětovnému nastartování skautingu v Čechách. V sousední Tlučné se již podařilo navázat na tradici, skauting tu má své následovníky a to je plus. Nabízí se otázka, zda nevzkřísit také vejprnického Junáka - z popela, jako bájného Fénixe. Popel nemáme, musíme tedy začít od píky. Hledáme kluky mezi 16 – 18 ti lety, kteří by byli ochotni postupem času obnovit činnost Skauta – Junáka u nás ve Vejprnicích. Dejte o sobě vědět emailem na OÚ (sekretariat@vejprnice.cz, tel. 377 826 202, 377 826 406). Následovala by první kontaktní schůzka a konkrétnější obrysy další činnosti. Skauting má určitá pravidla pro vedení dětí a je tedy zřejmé, že vedoucí musí mít oprávnění pro jejich vedení (Rádcovské zkoušky). Pokud se mezi zájemci najde i osoba dospělá, pak je to ten nejlepší příklad pro obnovení spolku.

Jedna malá prosba na závěr. Pokud někdo vlastníte historicky cenné fotografie vašich příbuzných nebo vás samotných ze skautských let ve Vejprnicích a jste ochotni je věnovat do archivu nebo pořídit kopii, patří mu už nyní velký dík. AHOJ.

Jan Blaho-sympatizant

15. července 1934 ve Vejprnicích u Plzně odhalili legionáři za účasti vojska a mnoha korporací pamětní desku na rodném domě praporčíka (poručíka) ruské legie Františka Maxy, který padl v bitvě u Zborova 2. července 1917. Pamětní deska je dílem škpt. Vrtišky z Plzně.

K této slavnosti, jež se stala významnou událostí celého kraje, dostavil se také nejvyšší vojenský hodnostář naší armády, armádní generál Jan Sirový, který kdysi jako velitel sedmé roty prvního pluku byl Maxovým nadřízeným a který tak nyní ukázal, jak si vážil statečnosti svého mladého důstojníka. Zdůraznil to také ve své řeči, kterou zde přinášíme v plném znění:

Bratři a vážení občané!

Obětovatí se pro bližního je boží zákon, nejlidštější a nejvznešenější, neboť vyžaduje vše, i život, a nedává nic. Takovou obětí přinese jen člověk mravně ucelený, který má všechny dobré vlastnosti – charakter, statečnost, smysl pro čest a lásku. Takovým mužem byl Váš rodák bratr praporčík František Alexandr Maxa.

Ač ještě mladý jinoch, necelých 20 let, chápe plně svoji povinnost a jde tam, kde mu velí jeho láska k národu a smysl pro čest. Ihned po přechodu do zajetí pochopil, že nemůže bezstarostně odpočívatí v zajateckém táboře – v zajetí slovanských bratří, jež bylo pro něho potupou – a čekati až jak hrozný zápas dopadne.

On věděl ihned, kde je jeho místo a spěchal, aby co nejdříve byl mezi těmi, kteří se bili za svůj národ a vypověděli boj na život a na smrt odvěkému našemu nepříteli Habsburkovi a celé jeho špatné říši. Věděl, že nadešla doba, kdy je třeba činem dokázati své přesvědčení a i život obětovatí za os-

vobození národa. Tak z jinocha se stal voják – mstítel těžkých útrap, které musel náš národ vytrpěti po nešťastné Bílé Hoře.

K výkonu tak těžké služby nestačilo však jen nadšení a chuť, k ní bylo potřeba mnoho pevné vůle a stálého odříkání. To všecko pochopil a plnil tento dobrý hoch a příkladný voják, jak často o něm jeho velitelé říkali. Šel na frontu, aby společně s druhými bratry plnil nejtěžší a nejodpovědnější službu výzvědnou, která byla údělem prvních českých vojáků a která jim vynesla hrdý název slavných rozvědčků. Malé skupiny těchto odvážlivců přepadaly nepřátelská postavení, aby přivedly ruským štábům zajatce, od nichž bylo lze výzvěděti, kde a jak je nepřítel uskupen.

Dlouho se to rotě nedařilo, neboť nepřítel byl ostražitý. Na jedné z těchto slavných rozvedek jako velitel čtyry si umínil, že stůj co stůj přivede zajatce. Plížil se v čele své skupiny k drátěným překážkám a nůžkami tvořil si cestu k nepříteli. Vtom vyšla před dráty nepřátelská hlídka a nic netušíc sama šla na zvědy. Jen rukou pokynul a již se vrhá na nepřítel následován svými druhy. Hrozný překvapení ochromilo na chvíli nepřátelské vojáky a stačilo, aby je zdolal a splnil tak svůj úkol.

Byl vyznamenán nejvyšším řádem v ruské armádě křížem svatého Jiří – vyznamenáním, jež bylo chloubou a přáním každého vojáka slavné armády ruské. Jeho bezpříkladná statečnost a svědomitost ve službě upozornila na něho vyšší velení, které v zájmu služby vysílá ho do školy důstojníků. Nerad opouští rotu, kde jako v rodině žil takovou dobu a často se vrací aspoň na návštěvu, aby se potěšil novými úspěchy bratří, které z plna srdce měl rád.

Po skončení školy vrací se k rotě zpět, aby zastával místo mladšího důstojníka. V té době všechny české roty, rozptýlené po celé frontě, spěchají na shromážděště čs. brigády, která je určena spolupůsobiti na velké ofenzivě ruských armád. V úseku u Zborova nastoupila naše brigáda, aby svedla boj – boj vítězný, ale i bolestný, neboť vyžádal si život mnoha bratří. A mezi těmi, kdož položili svůj život za svůj národ, za nás všechny, byl i bratr praporčík Maxa. Při útoku velel druhému sledu roty.

Jako víchř přehnal se přes ostřelované pole, přeběhl drátěné

překážky a spolu s bratry, které vedl, vyhánil nepřítel ze zákopů. Není však možno vyraziti na druhou linii zákopu, neboť nepřátelské kulomety zprava bočně ostřelují celý prostor a vyrazení znamená jistou smrt. Mladý náš velitel se rychle rozhoduje, neboť ztráta času je k prospěchu nepříteli, který má možnost se vzchopiti a sesílití odpor.

Krátkým rozkazem nařizuje jedné skupině, aby poutala čelně nepřítel a kryla mu bok, sám v čele druhé skupiny útočí na kulometná hnízda, vrhá ruční granáty a sám padá zasažen nepřátelskou kulí a s ním většina spolubojovníků. Kulomety umlkly, ale ztichlo také srdce našeho hrdiny. Útok však může pokračovati vpřed, neboť Maxa s kamarády svými životy přispěli k vítězství. Jaký krásný příklad sebeobětování pro národ dal nám tento mladický věkem, ale ucelený bojem, hoch a dobrý bratr praporčík Maxa.

Náš národ početně malý potřebuje těchto zářných postav, aby naplnily nitra všech dobrých občanů naší vlasti, aby jako on dovedli mužně se bít a umírat za právo a svobodu svého národa, svých spoluobčanů. Nic nám nepomůže nejlepší velení, nejdokonalejší výzbroj, nebude-li každý bránc prodchnut svatým nadšením, brániti svobodu a svůj stát do konce tak, jako Váš rodák.

Připomenouti si tyto vznešené idee, následovat ho, v tom je smysl a opravdovost Vaší pietní slavnosti. Z rodiny, kde otec a matka mu vštěpovali lásku k vlasti a k národu, školy, kde učitel zasil mu v srdce povinnosti k rodné zemi, vyšel tento bohatýr našeho boje za svobodu. Všem budiž za to dík národa a hlavně matce, která nejdéle působila na jeho duši. Vy, matky našich synů, kteří nastoupí jednou po nás, buďte si vždy vědomy velké a vznešené úlohy – vychovati národu dobré občany a statečné obránce!

Vám náleží čest, neboť ve Vašich rukou je budoucnost naší drahé vlasti! Bratře praporčíku Maxo, při světlé tvoji památce sešli jsme se dnes, abychom obnovili vzpomínky na slavný náš zápas za svobodu a posílili se tvým příkladem pro další život. Jako tvůj velitel, děkuji ti za příkladný život a bojové činy, které tak účinně působili na tvoje spolubojovníky a tvořily tak slavnou tradici legií. Budiž ti čest a věčná paměť.

**Naše vojsko, ročník VII,
číslo 19 ze dne 1. srpna 1934**

ROK 2014 JE VÝROČÍM VYHLÁŠENÍ 1. SVĚTOVÉ VÁLKY A ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY F. A. MAXOVI

Letošní rok je svými výročími výraznou připomínkou všech skutečností, polopравd a mýtů, dohadů, vedoucích k vyhlášení 1. světové války (100. výročí) a postupnému zapojení světových mocností do ní.

Je také přehlídkou obyčejných lidských příběhů, dokládajících nesmyslnost války na straně jedné, odhodlání, přesvědčení a hrdost lidí té doby obětovat to nejcennější,

svůj vlastní život za lepší budoucnost národa. Také na čtyřech deskách našeho památníku obětem této války, vejprnickým rodákům, má každé jméno svůj velký příběh.

Jedno jméno nad nimi vyčnívá a je dokladem osobních hodnot člověka, který jako ostatní odešel do války a ostatním byl vzorem v boji proti nepříteli – František Alexandr Maxa. 15. července uplynulo 80 let

od odhalení pamětní desky – výraz a ocenění lidských a vojenských schopností F. A. Maxy.

Nahlédněme společně do historických materiálů té doby a zkusme se zamyslet nad rozdílností hodnot tehdejší a dnešní generace. Historie nemůže být opomíjena a musí být stále připomínána. Jména padlých rodáků najdete na straně 5.

J. Valenčať, místostarosta

VZPOMÍNKA NA BRATRA

Na slavnostním odhalení pamětní desky F. A. Maxovi zaujalo vystoupení jeho bratra Jana Maxy, tehdy svobodníka 28. pěšího pluku Tyrše a Fügnera v Praze. Poděkoval za svou rodinu p. armádnímu generálovi Janu Syrovému a všem, kdož vzpomněli a uctili památku jeho bratra a dodal k tomu toto:

Dnešní slavnost není jen uctěním památky mého bratra, ale i vzpomínkou na všechny ty známé i neznámé hrdiny, kteří za světové války prolévali svou krev i obětovali své životy pro svobodu národa, pro čest a slávu naší vlasti.

Děkuji Bohu, že mně před časem bylo dopřáno spatřit zborovské pláně a poklonit se památce všech padlých bratří, pohřbených v mohyle nad Cecovou. Rád vzpomínám na tu krásnou chvíli, kdy s hlubokou úctou a vděčností jsem stál nad mohylou padlých, vzpomínaje svého nezapomenutelného bratra i všech jeho spolubojovníků, živých i mrtvých.

A ten krásný obraz zborovské mohyly objevil se mi v duchu, když jsem jako voják republiky stál za třeskutého mrazu na kasárním dvoře, abych složil přísahu na prapor

slavného 28. pluku Tyrše a Fügnera. Vzpomínal jsem na svého bratra, vzpomínal jsem na vás, bratři legionáři, na vaši lásku i nadšení, a moje duše byla naplněna nevýslovným teplem.

Československý voják jest povolán k tomu, aby chránil odkaz legií. K tomu však jest zapotřebí, aby byl naplněn tímž nadšením i odhodláním s jakým se legionáři vrhali v boj. Toho lze dosáhnout jen účinnou výchovou k brannosti. Každý náš mladý muž musí být vychován v lásce k vlasti., k svobodné zemi a být připraven v případě potřeby ji se zbraní v ruce hájiti. Musí být připraven nejen duševně, ale i tělesně. Sám Tyrš na to již dávno upozornil slovy: „Zbraň se může snadno zaplatiti, lid se může v nedlouhé době obstojně vycvičiti i nadchnouti, ale tělesné vlastnosti bojovné mu nelze na kvap dodat; zde jen dlouholetá činnost může míti výsledků rozhodných“.

Také jen tělesná zdatnost sama o sobě nestačí. Je ještě zapotřebí pevného přesvědčení, ideje, jak se o tom vyjádřil sám pan prezident Masaryk: „Bez přesvědčení a ideje nebudete chrabřími. I slabší člověk, když má ideu a určitý cíl, dovede být silným a chrabřím v nebezpečí“.

V dnešní vážné a neklidné situaci je více než kdy jindy zapotřebí, aby nejen voják, ale i každý uvědomělý občan stál na stráži. Budeme-li všichni prodchnuti duchem opravdového bratrství, upřímné lásky i obětavosti, budeme, až vlast nás zavolá, pevně ji hájiti i své životy za ni ochotně klásti a ozdobíme své prapory novými a slavnými vítězstvími, neboť duch padlých hrdinů bude stále s námi.

***Naše vojsko, ročník VII,
č. 19 ze dne 1. srpna 1934***

NAŠI JUBILANTI

Lidové pranostiky na vaše měsíce říkají, mimo jiné, že když červenec pěkně hřeje, o vánocích se zima zaskvěje.

Bude-li v červenci déšť a slunečná pohoda — hojná bude v příštím roce úroda.

Mlhy na lukách, potocích a řekách v srpnu zvěstují trvalé počasí. Nejsou-li v srpnu hříby, nebude v zimě sněhu.

My Vám přejeme k pozeňnaným rokům pevné zdraví a pohodu, radost z každého dobrého rána a dne ve společnosti Vám blízkých lidíček.

ČERVENEC 2014

Vodrážková Vlasta	80 let
Musilová Anna	84 let
Weissová Božena	84 let
Lipka Pavel	84 let
Fuksová Amalie	85 let
Zeidlerová Jaroslava	85 let
Vrátná Vlasta	85 let
Janczinský Michal	86 let
Bečváříková Anna	92 let
Pejla Antonín	92 let

SRPEN 2014

Strnadová Božena	80 let
Lavičková Jiřina	84 let
Javorská Drahoslava	84 let
Muchková Marie	86 let
Langová Jarmila	86 let
Hosmanová Zdeňka	86 let

Z HLEDISKA VYŠŠÍHO PRINCIPU MRAVNÍHO...

Historickou a neoddiskutovatelnou skutečností je, že František Alexandr Maxa se narodil jako třetí z osmi dětí Václava Maxy a Markéty Maxové roz. Lukešové. Málokdo však věděl, citují: „že bratrancem maminky F. A. Maxy byl ředitel příbramského gymnasia PhDr. Josef Lukeš (profesor latiny a řečtiny), jenž sestalliterární předlohou povídky Jana Drdy „Vyšší princip“ (ve stejnojmenném filmu hrál profesora František Smolík). PhDr. Josef Lukeš

byl popraven nacisty za heydrichiády v červnu 1942. Odkaz generací jednoho rodu, stejné vlastenecké cítění, hrdost, obětování vlastního života.

Podobný příklad můžeme u nás najít i v rodině Žižkových. Otec Václav padl v 1. světové válce, jeho syn Josef, člen para výsadku z Anglie (skupina Barium) si po zatčení nacisty vzal život. Svoboda národa, čest a sláva naší vlasti jim byla tím nejcennějším - cennějším než vlastní život. *J.Valenčat*

MOJE VZPOMÍNKA NA BRATRA

Frt. Harmáček, Vejprnice:

Bylo to, tuším, v únoru 1915, kdy jsem po delší době opět zajel do Vejprnic. Tento rok byl pro náš národ jedním z nejmournějších z celé snad světové války. Český člověk byl hrnoucími se válečnými událostmi nějak zakřiknut, v tuto dobu rakousko-německá soldateska slavila své největší triumfy nad porobeným národem. Seběmenší neloajální projev měl vzápětí kruté represálie, čeští lidé byli pozavíráni, dáni pod policejní dohled, české knihy konfiskovány, atd. Nicméně se katanské dílo rakouské monarchie nepodařilo, vyskytli se lidé, kteří se nebáli po případě i veřejně mluvit to, co bylo naším ideálem, tak toužebně čekáným – zprostiti se nenáviděného jha a spravovati osudy našeho národa vlastní rukou.

Mezi tyto nebojácné české lidi patřil již tenkrát náš bratr Frt. Alex. Maxa, který, jako horoucí vlastenec, bez obalu a veřejně hlásal v tak těžké době naše národní tužby a ideály, které jiní skrývali pouze v hlubinách svého srdce.

Vídím jej dosud živě, jak v únorové naší rozpravě mě přesvědčoval, že musíme svým utiskovatelům vypovědět stůj co stůj nesmiřitelný boj, neboť prý přišla pro náš národ hodina dvanáctá. Poukazoval jsem na politickou nejednotnost našeho lidu a vzhledem k tomuto projevil jsem mu obavu při možnosti delšího trvání světové války a mohutné přípravě k této ze strany Německa a Rakouska, zdali náš národ v daném případě vydrží do konce tuto zatěžkávací zkoušku. Tu před mými užaslými zraky rozvíjel tento mladý student takové názory, spojené s energickými projevy, že jsem, a příznám se dnes bez obalu, pochyboval o jich realizaci s jeho strany v případě krajní

nutnosti. Prostě jsem v duchu zařadil br. Maxu mezi tak zvané „hejslovany“, kteří více mluví, méně by však v nutném případě činili. Nicméně mně imponovala jeho nebojácnost projevit veřejně mluvit to, za co tehdy platilo Rakousko těžkými tresty.

Nepomyslíl jsem si tehdy, že to byl náš poslední rozhovor. Maxa nastoupil totiž záhy vojenskou službu v rakouském zeměbranceckém pluku č. 7, odjel pak na ruskou frontu, kamž i já vbrzku odešel.

Bylo to krátce po zborovské bitvě, kdy jsem se o něm po delší době dověděl od bratří dobrovolců, kteří jej znali již z československého vojska na Rusi. Bylo mi sděleno, že záhy po svém zajetí vstoupil do vojska a již v roce 1916 jako dobrovolce byl za chrabrost a odvahu dekorován Řádem sv. Jiří. U Zborova jako důstojnický čekatel svojí odhodlaností přímo ohromil, tam také položil svůj mladý a nadějný život za samostatnost našeho národa.

Teprve nyní jsem poznal, že slova br. Maxy, ke mně v únoru 1915 pronesená, nebyla pouhou frází, ale že dovedl tato vřelá vlastenecká slova proměnit v čin, který v dějinách našeho osvobozenického boje je a bude na věčné časy zapísán písmem nesmazatelným. Později dostaly se mi do ruky jeho dopisy, psané před Zborovem. Tyto dopisy by měl číst každý český člověk. Text dopisů znovu dokazuje jeho nezlomnou energii, se kterou jsem se již dříve shledal.

Bratře Alexandře Maxo! Dnes, po 19 letech našeho rozhovoru, skláním se hluboce v myšlenkách na Tebe, slyším dosud Tvoje plamenná slova víry a naděje v naše lepší. Odpusť mi, že jsem tehdy o nich pochyboval a snad jim ani nerozuměl... Budíž Ti věčná a vděčná paměť! *Časopis LEGIE / 12. 7. 1934*

Maxa František Alexandr
nadporučík 1.stř.pluku
padl u Zborova dne 2.7.1917
Černý Bohuslav
střelec pěší pluk č. 39, padl 20.5.1918
Klement Jaroslav
pěší pluk č. 35, † dne 8.6. 1919
Karhan František
32. stř. pluk † na Slovensku, 29. 3. 1919
Šíp Václav
Pěší pluk č.35, † 7.11.1914
Böhm Karel
Pěší pluk č.35, † 15.11.1914
Karhan Josef
Pěší pluk č.73, † 20.11.1914
Žižka Václav
Pěší pluk č.35, † 16.2.1915
Hora František
Pěší pluk č.35, † 15.5.1915
Taflik Josef
Pěší pluk č.7, † 5.7.1915
Melichar Jan
Pěší pluk č.35, † 21.8.1915
Khel Václav
Pěší pluk č.35, † 25.1.1916
Čimera Václav
Zak. prap. č.8, †12.8.1916
Toman Antonín
Pěší pluk č.11, † 7.11.1916
Böhm Emil
Pěší pluk č.35, † 10.9.1917
Janeček Adolf
5. prapor polní myslivci, † 27.10.1914
Hejl František
Zeměbr. pluk č.7, † 15.2.1915
Janeček Václav
Pěší pluk č.35, † 12.6.1915
Kristl Josef
Pěší pluk č.35, † 21.10.1915
Šmíd František
Zeměb.pluk č.7, † 29.1.1916
Honomichl Václav
Pěší pluk č.88, † 18.4.1916
Suchý Ferdinand
Zeměbr. pluk č.7, † 11.8.1916
Schönfelder František
Jízdní pluk č.14, † 13.9.1916
Petr Václav
Zeměbr. pluk č.7, † 1.3.1917
Franc František
Pěší pluk č.35, † 5.12.1917
Veiss Rudolf
Pěší pluk č.35, † 16.2.1920
Melichar Vojtěch
Pěší pluk č.35, † 23.3.1920
Machulka Karel
Pěší pluk č.35, †13.9.1922
Melichar Václav
Střelecký pluk č.7, † 14.9.1918
Stehlík Martin
Pěší pluk č. 95, nezvěstný od 25.8.1914
Machulka Josef
Pěší pluk č.88, nezvěstný od 3.11.1914
Tráva Jan
Zeměbr. pluk č.7, nezv. od 12.11.1914
Reichl Josef
Pěší pluk č.35, nezvěstný od 14.12.1914
Pěnkava Josef
Pěší pluk č.11, nezvěstný od 15.4.1915
Šilhán Josef
Pěší pluk č.35, nezvěstný od 25.6.1915
Pešan Antonín Karel
Pěší pluk č.28, nezvěstný od 11.10.1915
Souček František
Pěší pluk č.35, nezvěstný od 19.11.1917

PRŠELY, PADALY MEDAILE

Od 1. do 8. června 2014 byl Potchewstoon v Jihoafrické republice pořadatelem Mistrovství světa v RAW silovém trojboji, což představuje soutěž bez trička a bandáží. O velikosti akce svědčí i počet přihlášených závodníků – 170 žen, juniorek a dorostenek (???) a 330 mužů, juniorů a dorostenců z padesáti zemí světa!!! České barvy ve váze nad 120 kg a 39 let hájil Jaroslav Šoukal, člen TJ Sokol Vejprnice. Ve své kategorii našel přemožitele jen v pozvedu, kde skončil na 3. místě. V tlaku (225 kg) a v dřepu (285 kg) vytvořil nové české a světové rekordy. Celkově třetí zlatou medaili získal J.Šoukal za 785 kg v trojboji. S odstupem 80 kg za ním skončil R. Mullan z Anglie, třetí místo patřilo R. Hocguardovi z Francie.

Přesně o měsíc později se v plzeňském Parkhotelu konalo Mistrovství Evropy. Mezi 200 přihlášenými účastníky ze dvaceti evropských zemí byli v reprezentaci ČR Marcela Zazvonilová a Jaroslav Šoukal, oba členové TJ Sokol. M. Zazvonilová obsadila ve váze do 63 kg 3. místo (362,5 kg) a stejné místo jí patřilo i v dřepu (142,5 kg) a pozvedu (150 kg). J. Šoukal nechal nikoho na pochybách o svých kvalitách a zvítězil v dřepu (345 kg) a tlaku (310 kg). Celkově „dal“ 947,5 kg a získal tři zlaté medaile. Družstvo ve složení K. Rouso, P. Sršeň, M. Krejča, P. Pinc, J. Šoukal vyhrálo soutěž družstev. J. Šoukal přispěl k vítězství družstva 12 body z celkových 50 bodů.

Fr. Horník

HASIČI ZAČALI S OSLAVAMI 110 LET SDH

Předzvěští listopadových oslav 110. výročí založení Spolku dobrovolných hasičů byla výstava hasičské techniky, vybavení a historických artefaktů v areálu hasičské zbrojnice a na parkovišti před ní v sobotu 23. srpna. **Na ni naváže odložený Den plný her 6. září na Sádce.**

JiVa

ROZPIS KP ŽÁKŮ – PODZIM 2014

1.	24. 8. 2014	10:00/11:45	FK Tachov – Sl. Vejprnice	NE
2.	30. 9. 2014	10:00/11:45	Sl. Vejprnice – TJ Sušice	NE
3.	7. 9. 2014	10:00/11:45	FK Nepomuk – Sl. Vejprnice	NE
4.	13. 9. 2014	10:00/11:45	Sl. Vejprnice – J. Domažlice	SO
5.	20. 9. 2014	10:00/11:45	TJ Košutka – Sl. Vejprnice	SO
6.	27. 9. 2014	10:00/11:45	Sl. Vejprnice – Ok. Nýrsko	SO
7.	5. 10. 2014	14:15/16:00	ZČE Plzeň – Sl. Vejprnice	NE
8.	11. 10. 2014	10:00/11:45	Sl. Vejprnice – Horažďovice	SO
9.	19. 10. 2014	10:00/11:45	B. Stříbro – Sl. Vejprnice	NE
10.	25. 10. 2014	10:00/11:45	FC Blšany – Sl. Vejprnice	SO
11.	1. 11. 2014	10:00/11:45	Sl. Vejprnice – SK Klatovy	SO
12.	8. 11. 2014	10:00/11:45	SK Smíchov – Sl. Vejprnice	SO
13.	15. 11. 2014	9:30/11:15	Sl. Vejprnice – Start Luby	SO
14.	27. 8. 2014	16:00/17:45	TJ Přestice – Sl. Vejprnice	ST
15.	2. 9. 2014	16:00/17:45	Sl. Vejprnice – Doubravka	ÚT

V termínovce chybí zápasy o Pohár hejtmána Plzeňského kraje

ROZPIS KP DOROSTŮ – PODZIM 2014

1.	24. 8. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice – TJ Přestice	NE
2.	31. 8. 2014	10:00/12:15	Doubravka - Sl. Vejprnice	NE
3.	7. 9. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice – FK Tachov	NE
4.	13. 9. 2014	10:00/12:15	Horš. Týn - Sl. Vejprnice	SO
5.	21. 9. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice – TJ Klatovy	NE
6.	28. 9. 2014	14:15/16:30	SK ZČE - Sl. Vejprnice	NE
7.	5. 10. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice - Domažlice	NE
8.	12. 10. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice – SŠ Plzeň	NE
9.	19. 10. 2014	10:00/12:15	Rokycany – Sl. Vejprnice	NE
10.	28. 10. 2014	10:00/12:15	Přestice – Sl. Vejprnice	ÚT
11.	2. 11. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice – Doubravka	NE
12.	8. 11. 2014	10:00/12:15	FK Tachov – Sl. Vejprnice	SO
13.	16. 11. 2014	10:00/12:15	Sl. Vejprnice – Horš. Týn	NE
14.	27. 8. 2014	15:00/17:15	SK Klatovy – Sl. Vejprnice	ST
15.	3. 9. 2014	15:00/17:15	Sl. Vejprnice – SK ZČE Plzeň	ST

NÁVES, zpravodaj obce Vejprnice

Vydavatel: Obec Vejprnice, Mírová 17
IČ 00258474

Ev.číslo: NÁVES / MK CZ E17852

Náklad: 1600 kusů

Grafické zpracování, sazba a tisk:

NAVA DTP, spol. s r.o.

Hankova 6, Plzeň